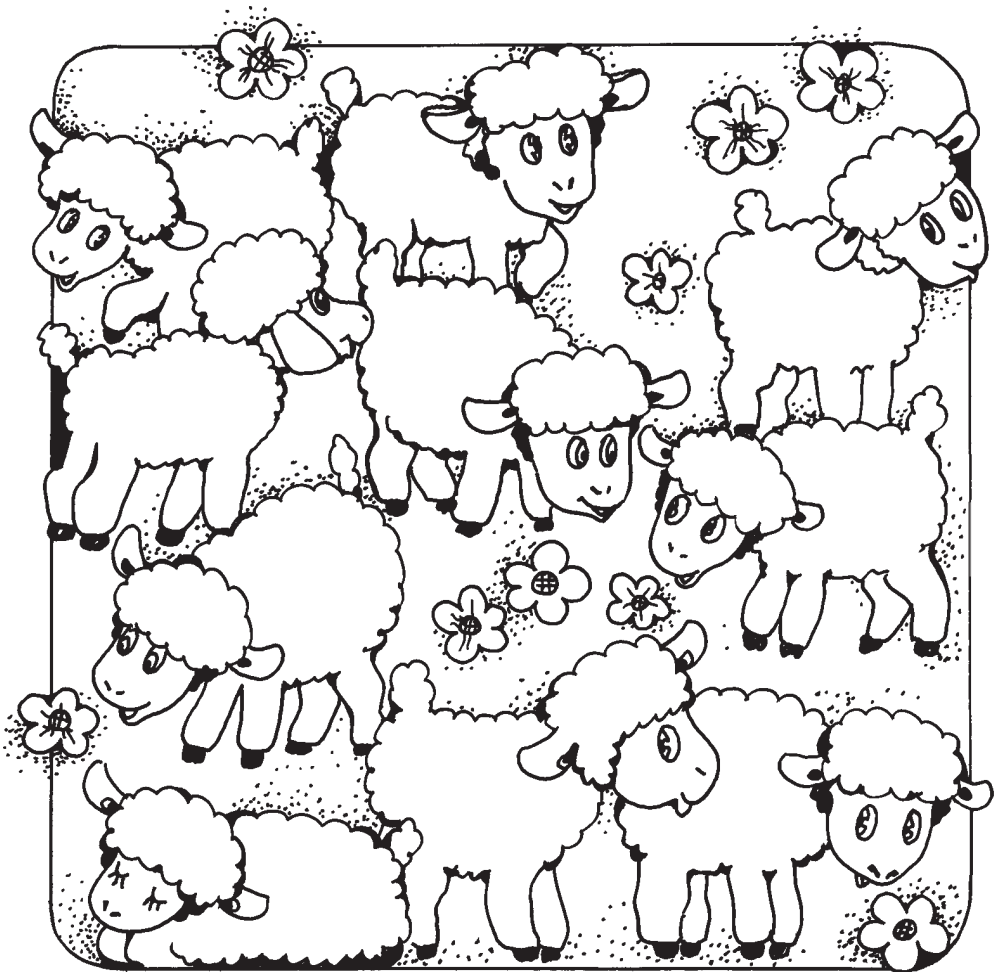

Як? Ти ще ніколи не чув про мене?
Слухай-но, я розповім тобі.

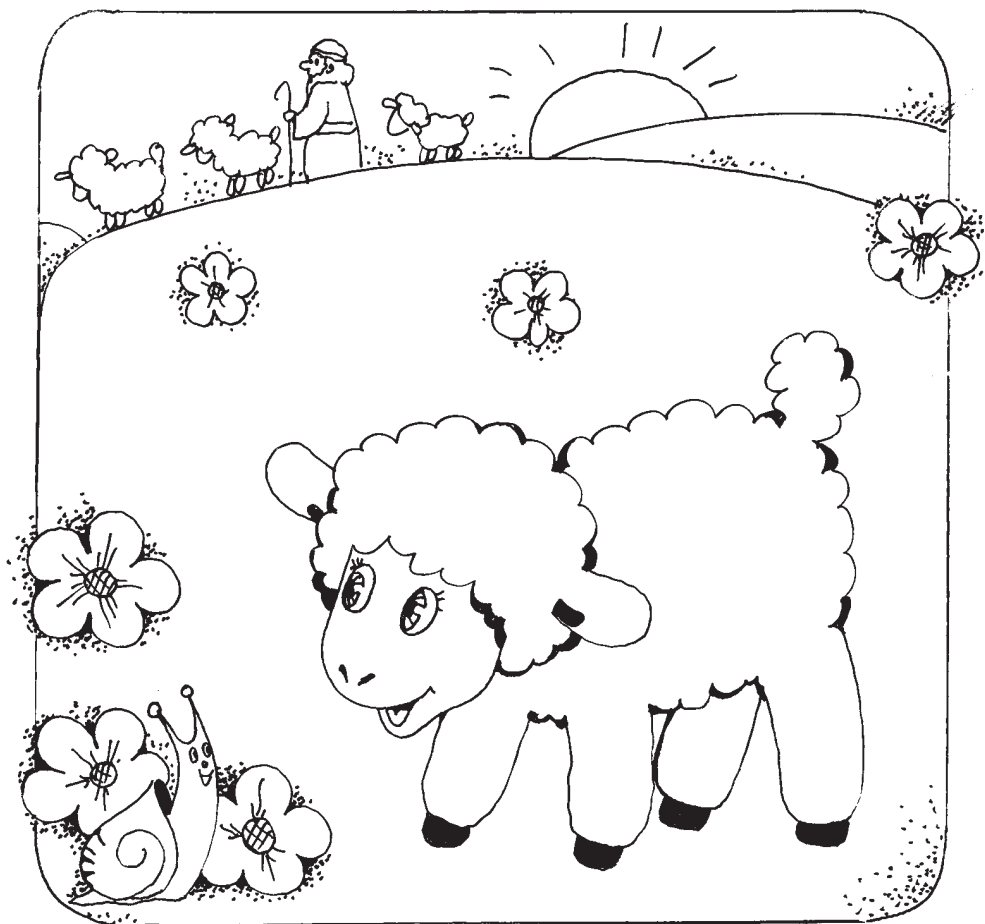
Я — маленька вівця. У мене є аж 99 братиків і сестричок. Спробуй, знайди мене серед них.

Нізащо не знайдеш! Адже тобі здається,
що ми всі однакові...

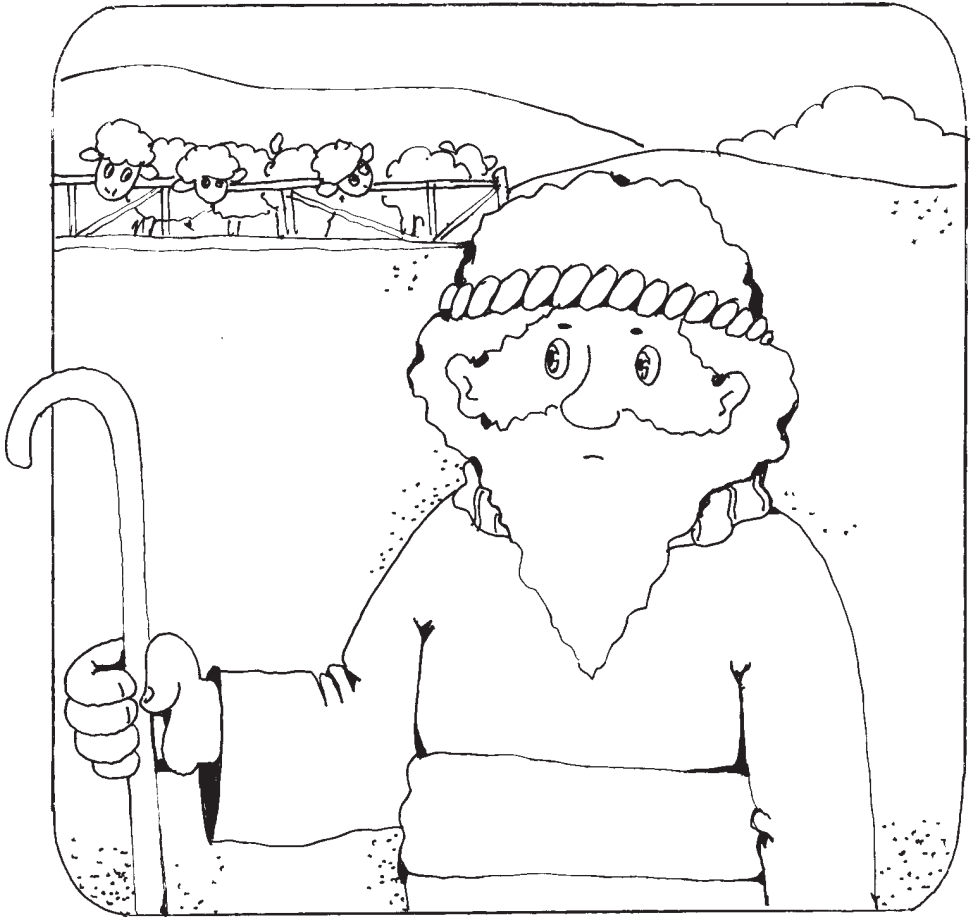
Тільки пастух вміє відрізнати нас одне від одного. Він знає нас усіх і дуже любить нас. У цьому я впевнена!

Одного разу я відбилася від череди. Я й не помітила, як залишилася зовсім сама.

Мені стало дуже самотньо і боязко. Я плакала.

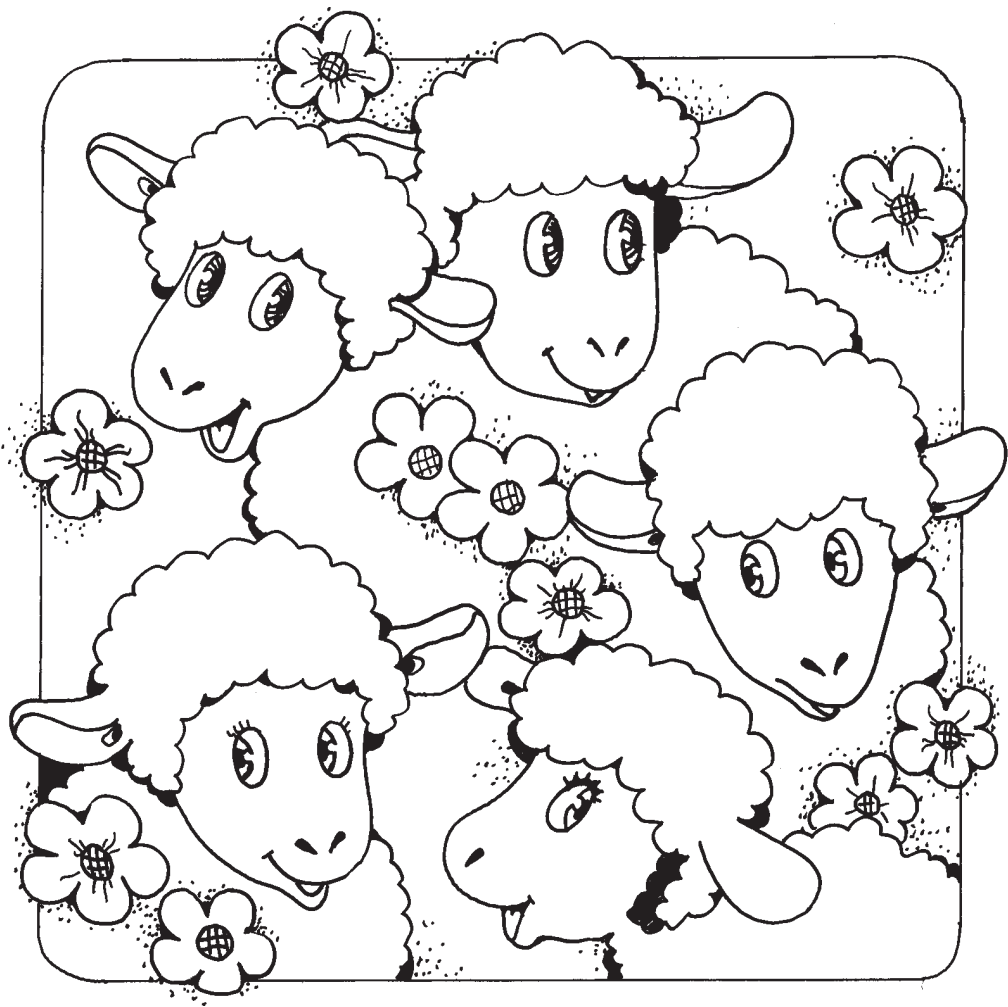
Але мій пастух пішов шукати мене, хоча в нього було ще аж 99 таких самих овечок.

Він довго гукав і шукав мене. І, нарешті, знайшов. Як я зраділа!

І пастух зрадів. Він поклав мене на плечі і поніс додому.

Мої братики і сестрички радо зустріли мене.

Я тепер завжди дивлюся — де мій пастух.
Я не хочу загубитися. Мені дуже добре і
спокійно біля нього.

Ісус Христос — це наш добрий пастир. А ми наче ті маленькі вівці. Ми блукаємо по своїх доріжках, але Ісус знаходить нас і стає нашим Господом. Він вказує нам найкращу дорогу в житті.

